

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและที่มาของปัญหา

ปัจจุบันกลุ่มคนรักเพศเดียวกัน เช่น ชายรักชาย หญิงรักหญิง ซึ่งมีทั้ง เกย์ กะเทย และกะเทยแปลงเพศ ได้ขยายตัวเพิ่มขึ้นมากจนเป็นกลุ่มสังคมย่อยที่มีขนาดใหญ่ ซึ่งเราอาจพบเห็นภาพเหล่านี้ได้จากสังคมรอบข้างอันเป็นภาพสะท้อนหนึ่งของสังคมที่ไม่อาจปิดบังได้ ในช่วง 2-3 ปีมานี้กระแสของกลุ่มชายรักชายมีมากขึ้นจนทำให้มีงานวิจัยออกมามากมาย ทั้งงานด้านสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ การตลาด และสื่อสารมวลชน งานวิจัยเหล่านี้ได้ศึกษาถึงวิถีชีวิต พฤติกรรม อัตลักษณ์ รูปแบบการดำเนินชีวิต การดำเนินชีวิตในสังคม รวมถึงรูปแบบการบริโภคอีกด้วย ซึ่งภาพรวมของกลุ่มวัฒนธรรมย่อยนี้ก็คือ กลุ่มชายรักชายจะมีการศึกษาสูง รายได้สูง ทำงานเก่ง สนุกสนาน ชอบความทันสมัย เช่น เทคโนโลยี และแฟชั่น นิยมกิจกรรมบันเทิง เช่น เที่ยวกลางคืน เล่นฟิตเนส และเล่นอินเทอร์เน็ต ขณะเดียวกันก็มีความคิดมุ่งมั่นต่อความสำเร็จในชีวิต คำนึงถึงอนาคตและตระหนักเรื่องการเมืองที่มีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย ขณะที่กลุ่มหญิงรักหญิง จะมีพฤติกรรมการใช้ชีวิตอีกลักษณะหนึ่ง คือ ถ้าเป็นวัยรุ่นก็จะสนุกสนานกับการเที่ยวตามสถานที่ต่าง ๆ กับคู่รักเพศเดียวกัน แต่เมื่อสูงวัยขึ้นจะใช้ชีวิตคู่อยู่กับบ้าน ดำเนินชีวิตอยู่อย่างเป็นครอบครัว กลุ่มคนรักเพศเดียวกันส่วนใหญ่ที่เปิดเผยตัวเองจะมีชีวิตอยู่ในเมืองใหญ่มากกว่าชนบท จำนวนคนรักเพศเดียวกันที่มีอยู่ในสังคมไทยปัจจุบันซึ่งถ้าเทียบกับในอดีตนั้นไม่ได้มีมากขึ้น เพียงแต่มีการเปิดตัวและยอมรับกันมากขึ้น และที่สำคัญกลุ่มคนรักเพศเดียวกันมีเครือข่ายที่เหนียวแน่นจนเกิดการรวมกลุ่มกันเป็นองค์กรขึ้น เช่น กลุ่มฟ้าสีรุ้ง และกลุ่มบางกอกเรนโบว์เกิดขึ้นในกลุ่มชายรักชาย ส่วนกลุ่มหญิงรักหญิงก็มีการรวมกลุ่มเป็นกลุ่มอัญจรี เป็นต้น

ในอดีตวิถีชีวิตของกลุ่มชายรักชายต้องปกปิดตัวตน ไม่สามารถเปิดเผยให้สังคมรับรู้ได้ เพราะเกรงว่าหากเปิดเผยแล้วสังคมจะไม่ยอมรับ แต่ความรู้ความสามารถของกลุ่มชายรักชายรวมทั้งความเป็นผู้มีชื่อเสียงทำให้กลุ่มผู้รักเพศชายก็ยังสามารถปรากฏตัวให้เห็นในสังคมไทยบ้าง

ประกอบกับในระยะหลังได้เกิดกระแสของความเป็นเมโทรเซ็กชวล (Metro Sexual)¹ เพิ่มขึ้น อีกด้วย ได้แก่ วรยุทธ มลิทินจินดา, มารุต สาโรท และ สมศักดิ์ ชลาชล เป็นต้น

ผลของกระแสเมโทรเซ็กชวลที่ทำให้สังคมไทยหันมาสนใจกับกลุ่มชายรักชายมากขึ้น เริ่มจากวงการธุรกิจและการตลาดที่ให้ความสำคัญกับคนกลุ่มนี้ โดยการเจาะตลาดเฉพาะกลุ่มที่เรียกว่า Niche Market ซึ่งกลุ่มชายรักชายก็จัดว่าเป็นกลุ่มตลาดเฉพาะ และเป็นผู้บริโภคที่กำลังเป็นที่ต้องการของตลาดนี้ จากงานวิจัยหลายชิ้นพบว่ากลุ่มชายรักชายเป็นกลุ่มที่มีกำลังซื้อสูง รสนิยมสูง รายได้สูง และนิยมชมชอบที่จะดูแลตัวเองเป็นพิเศษ ทำให้กลุ่มชายรักชายเป็นที่ต้องการของตลาดแนวใหม่ที่เน้นเจาะตลาดเฉพาะกลุ่ม ช่องทางของการเปิดเผยตัวตนของชายรักชาย และการยอมรับที่มากขึ้นก็คือสื่อสารมวลชน สื่อที่นำเสนอให้เห็นกลุ่มชายรักชายได้ชัดเจนสื่อหนึ่ง ก็คือ สื่อภาพยนตร์ โดยการนำเสนอภาพกลุ่มชายรักชายในสื่อภาพยนตร์มาตั้งแต่ในปี พ.ศ. 2519 ในภาพยนตร์เรื่องเกมส์ ที่ถือได้ว่าเป็นภาพยนตร์ชายรักชายเรื่องแรกของไทย และจากนั้นก็มีการนำภาพยนตร์ชายรักชายเกิดขึ้นเรื่อยมาตามกระแสสังคมและความเคลื่อนไหว หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มชายรักชายในสังคมไทย ภาพยนตร์ชายรักชายในอดีตนั้นมักเป็นภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาที่กล่าวถึงวิถีชีวิตของกลุ่มชายรักชายที่มีการสะท้อนถึง ความเจ็บปวดจากความรักที่ไม่สมหวัง และโศกนาฏกรรมความรัก เป็นต้น แต่ภาพยนตร์ชายรักชายในอดีตไม่ได้สร้างกระแสในกลุ่มผู้ชมเท่าไรนัก ส่งผลให้ภาพยนตร์ชายรักชายไม่ได้รับความสนใจเท่าที่ควร จึงทำให้ภาพยนตร์แนวนี้ค่อย ๆ หายไปจากวงการภาพยนตร์ไทยระยะหนึ่ง

¹ คำนี้มาจากศัพท์ 2 คำ ที่นำมารวมกัน คำแรกคือคำว่า “Metro” ที่มีความหมายตรงกับคำว่าเมือง เมื่อนำมาใช้ในคำว่า “Metro sexual” ก็หมายถึงว่า ผู้ชายที่ใช้ชีวิตในรูปแบบสังคมเมือง เป็นบุคคลที่เข้าสังคม ในขณะเดียวกัน “Sexual” เป็นศัพท์ที่นำมาจาก “Homosexual” ซึ่งในที่นี้หมายถึงผู้ชาย ดังนั้น Metro sexual จึงหมายถึง “ผู้ชายเจ้าสำอาง” คือ ผู้ชายที่นิยมความสวย ความงามของตัวเองมากกว่าปกติ โดยจะมีเรื่องการดูแลเครื่องแต่งกาย ใบหน้า และผิวพรรณสูงกว่าผู้ชายทั่วไป ซึ่งส่วนมากนิยมใช้สินค้าที่มียี่ห้อ ราคาสูง ใช้น้ำหอม ชอบซื้อลิปstick เล่นฟิตเนส ซึ่งพฤติกรรมของคนกลุ่มนี้ไม่ได้สนใจแต่เรื่องสุขภาพอย่างเดียว แต่ยังเป็นคนทันสมัย ชอบการเปลี่ยนแปลง สนใจเรื่องเทคโนโลยี เรียนรู้และพัฒนาตนเองตลอดเวลา มุ่งมั่นทุ่มเทในการทำงาน เพื่อความสำเร็จ มีอาชีพที่มั่นคง และมีรายได้สูง ดังนั้น กลุ่มชายรักชายจึงมีบทบาทและสามารถแสดงความเป็นตัวตนได้ชัดเจนมากขึ้นในสังคมไทย

ภาพยนตร์เรื่องแรกที่น่าเสนอตัวละครชายรักชายคือ เรื่อง “เกมส์” (2519) ซึ่งตัวละครที่เป็นบุคคลโรคจิต สำหรับภาพยนตร์ที่จัดเป็นภาพยนตร์ชายรักชายเรื่องแรกนั้นคือ เรื่อง “เพลงสุดท้าย” ซึ่งมีตัวละครชายรักชายเป็นตัวละครหลัก มีบทบาทสำคัญต่อการดำเนินเรื่อง เนื้อเรื่องเป็นเรื่องราวที่สะท้อนมุมมองความรักของกลุ่มชายรักชายในสังคมไทย ที่มีจุดจบแบบโศกนาฏกรรมความรัก ส่วนเรื่อง “ฉันผู้ชายนะยะ” (2530) เป็นภาพยนตร์ชายรักชายในอีกแง่มุมที่เป็นเรื่องราวเสียดสีสังคมชายรักชาย ต่อมาเรื่อง “สตรีเหล็ก” (2543) เป็นภาพยนตร์ชายรักชายที่ฉีกแนวจากภาพยนตร์เรื่องอื่น ๆ เป็นภาพยนตร์ชายรักชายแนวตลกที่สะท้อนเรื่องราวของกลุ่มชายรักชายที่มีความผันในการเป็นนักวอลเลย์บอล ซึ่งภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นภาพยนตร์ชายรักชายแนวตลกเรื่องแรกและทำรายได้ถึง 100 ล้านบาท นับเป็นจุดเริ่มต้นของการนำเสนอภาพยนตร์ชายรักชายในแนวใหม่ที่ได้วางรากฐานให้ภาพยนตร์ชายรักชายในปัจจุบัน มีความหลากหลายแนวมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นแนวตลก แนวผี แนวบู๊ เป็นต้น ดังจะเห็นความเปลี่ยนแปลงของภาพยนตร์ชายรักชายที่เป็นแนวตลกเพิ่มมากขึ้น โดยเริ่มที่เรื่อง “พรางชมพู กะเทยประจัญบาน” (2545), “ว้าย บีม เชียร์กระหึ่มโลก” (2546), “สตรีเหล็ก 2” (2546), “ฉันรักนายผู้ชายมีองค์: Miss Queen Thailand” (2546), “ประชันโฉมกะเทยทุย: Miss Queen Thailand 2” (2548), “ปล้นนะยะ” (2547) นอกจากภาพยนตร์ชายรักชายแนวตลกแล้วยังมีภาพยนตร์ชายรักชายแนวอื่น ๆ เช่น แนวชีวิต-รัก เรื่อง “ทางรักสีม่วง” (2546), “หัวใจทรงง” (2547), “สตรีประหลาด” (2547), “เรนโบว์บอยส์ เดอะมูฟวี่” (2548) และ “รักทรมาน” (2549) ซึ่งหลังจากกระแสความนิยมในภาพยนตร์เรื่องสตรีเหล็ก ส่งผลให้ความนิยมในภาพยนตร์ชายรักชายมีมากขึ้น ตัวละครชายรักชายได้รับมีบทบาทเป็นตัวละครหลักในภาพยนตร์ปีต่อ ๆ มา หากแต่ความนิยมนั้นเป็นเพียงกระแสของความแปลกใหม่ที่เกิดขึ้นเพียงระยะสั้น ขาดความต่อเนื่อง ทำให้ภาพยนตร์ชายรักชายเลือนหายไป

ในปี พ.ศ. 2550 ภาพยนตร์ชายรักชายกลับมาเรียกความสนใจจากผู้ชมได้อีกครั้ง อาจเป็นเพราะภาพยนตร์แนวตลกได้รับความนิยมอย่างสูง ทำให้ในปีนี้มีภาพยนตร์ที่มีตัวละครชายรักชายมากที่สุดถึง 22 เรื่อง จากจำนวนภาพยนตร์ที่เข้าฉายทั้งหมด 45 เรื่อง โดยได้มีการเปลี่ยนบทบาทและภาพของตัวละครชายรักชายให้แตกต่างออกไปจากเดิม รวมถึงเนื้อหาในภาพยนตร์ที่เคยเป็นเนื้อหาที่ค่อนข้างหนัก แนวชีวิตหรือดราม่า กลับเปลี่ยนมาเป็นภาพยนตร์ชายรักชายที่เน้นความบันเทิงสนุกสนาน ทั้งนี้ กลุ่มชายรักชายได้กลายเป็นบุคคลที่สังคมคุ้นเคย คนทั่วไปได้รู้จักและเข้าไปสัมผัสถึงวิถีชีวิตของกลุ่มชายรักชายง่ายขึ้น ทำให้ผู้สร้างภาพยนตร์ให้ความสนใจและนำชายรักชายเป็นตัวละครในภาพยนตร์ และจากผลตอบรับของผู้ชมที่ได้ชมภาพยนตร์ก็พบว่าภาพยนตร์ที่นำชายรักชายมาเป็นตัวละครในเรื่องนั้นสามารถสร้างรายได้เป็นอย่างดี เป็นกอบเป็นกำ ดังจำนวนยอดขายได้ของภาพยนตร์ที่มีตัวละครชายรักชาย 22 เรื่อง ดังนี้

ตารางที่ 1.1

แสดงรายชื่อ ประเภท และยอดรายได้ภาพยนตร์ชายรักชายที่ออกฉายในปี พ.ศ. 2550

รายชื่อภาพยนตร์	ประเภทภาพยนตร์	ยอดรายได้ (ล้านบาท)
ภาพยนตร์ที่มีชายรักชายเป็นตัวละครหลัก		
1. ตัดสู้ฟุด	ตลก-บู๊	70
2. คู่แสด	ตลก-บู๊	58
3. หอแก้วแตก	ตลก-ผี	51
4. รักแห่งสยาม	รัก-ชีวิต	40.8
5. Me...Myself ขอให้รักจงเจริญ	รัก-ชีวิต	30.69
6. โกยเถอะเกย์	ปตลก	20
7. สวยลากไส้	ผี	12
8. เพื่อน...กูรักมึงวะ	รัก-ชีวิต	11
9. รักไม่จำกัดนิยาม	ชีวิต	2.94
ภาพยนตร์ที่มีชายรักชายเป็นตัวละครรอง		
1. อีลัมสมหวัง	ตลก-ชีวิต	40
2. ชุมทางรถไฟผี	ผี	5.6
3. ลิขิตรักขัดใจแม่	ชีวิต	2.05
ภาพยนตร์ที่มีชายรักชายเป็นตัวละครเสริม		
1. บอดี้การ์ดหน้าเหลี่ยม 2	ตลก-บู๊	83.90
2. ไปกลางสะดึง ลำซิ่งสายหน้า	ตลก	75
3. ก่อนบ่าย เดอะมูฟวี่	ตลก	24.1
4. ครอบครัวตัวดำ	ตลก	21.55
5. ยังไงก็รัก	รัก-ชีวิต	20
6. คนหิวหัว	ตลก-บู๊	15.95
7. วิดีโอคลิป์	สยองขวัญ	7.47
8. ออก 3 ศอก 2 กำปั้น	บู๊	4.03
9. กล้า หยุด โลก	บู๊	1.5
10. อสุจักษ์	ตลก	1

ภาพยนตร์ไทยที่มีตัวละครชายรักชาย 22 เรื่องนี้มีตัวละครชายรักชายทั้งที่เป็นตัวละครหลัก ตัวละครรอง และตัวละครเสริมแตกต่างกันไป โดยภาพยนตร์ที่มีตัวละครชายรักชายเป็นตัวละครหลักมีจำนวน 9 เรื่อง ตัวละครรองมีจำนวน 3 เรื่อง และตัวละครชายรักชายที่เป็นตัวละครเสริมมีจำนวน 10 เรื่อง ทั้งนี้ ภาพยนตร์ชายรักชายในปีนี้เป็นภาพยนตร์แนวตลก และตลก-บู๊ถึง 11 เรื่อง ตัวละครชายรักชายในเรื่องที่มักเป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพโดดเด่น เป็นฮีโร่ และสร้างความบันเทิงให้กับผู้ชม แม้ภาพยนตร์ชายรักชายในปี พ.ศ. 2550 จะสร้างรายได้มากเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา แต่กระนั้นกระแสของผู้ชมที่มีการวิพากษ์วิจารณ์ภาพยนตร์ชายรักชายก็ย่อมมีตามมาเช่นกัน โดยทางด้านบวกนั้นรู้สึกชอบภาพยนตร์ชายรักชายที่เป็นแนวตลก เพราะดูแล้วสนุกสนานและเห็นว่าบุคลิกภาพของตัวละครชายรักชายที่ปรากฏออกมา เป็นเพียงแค่การนำเสนอในสื่อภาพยนตร์เท่านั้น (<http://www.siamzone.com/movie/m/4601/review>) ส่วนทางด้านลบเห็นว่าบุคลิกภาพของตัวละครชายรักชายที่นำเสนอออกมาไม่เหมาะสม มีการพูดจาหยาบค้ายมากและเกินความจำเป็น รวมถึงภาพของชายรักชายในภาพยนตร์ก็มีความรุนแรงเกินไป (http://movie.mthai.com/view/31/11098-movie_news.movie) นอกจากนี้ ทางด้านของกลุ่มชายรักชายในสังคมได้ออกมาเรียกร้องถึงภาพยนตร์ว่าควรมีการนำเสนอภาพและบุคลิกภาพของตนให้เหมาะสมอีกด้วย (<http://entertainment.thaiza.com>)

สิ่งที่กล่าวมาข้างต้นนี้เองที่ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาว่า บุคลิกภาพของตัวละครชายรักชายที่ปรากฏในภาพยนตร์ไทยปี พ.ศ. 2550 นั้นเป็นอย่างไร จึงสามารถทำให้ภาพยนตร์ทำรายได้อย่างมหาศาล และที่สำคัญผู้วิจัยต้องการจะค้นหว่า บุคลิกภาพของตัวละครชายรักชายที่ปรากฏในภาพยนตร์ไทยนั้นมีนัยยะอะไรซ่อนอยู่ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มชายรักชายในสังคมไทย เพราะภาพยนตร์ไทยในแต่ละยุคแต่ละสมัยมักจะสะท้อนถึงความคิดและเรื่องราวต่าง ๆ ของสังคมในช่วงเวลานั้นออกมาด้วย ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยจะใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) มาเป็นกรอบในการวิเคราะห์การสื่อความหมายของตัวละครชายรักชายและภาพยนตร์ไทย

ปัญหานำการวิจัย

1. บุคลิกภาพของตัวละครชายรักชายในภาพยนตร์ไทยเป็นอย่างไร
2. การสื่อความหมายของตัวละครชายรักชายในภาพยนตร์ไทยเป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. สำนวนบุคลิกภาพของตัวละครชายรักชายในภาพยนตร์ไทยปี พ.ศ. 2550
2. เพื่อแสดงการสื่อความหมายของตัวละครชายรักชายในภาพยนตร์ปี พ.ศ. 2550
3. วิเคราะห์การสื่อความหมายของตัวละครชายรักชายและภาพยนตร์ไทยปี พ.ศ. 2550

ขอบเขตการวิจัย

ผู้วิจัยได้เลือกศึกษาเฉพาะภาพยนตร์ไทยที่ผลิตเพื่อฉายตามโรงภาพยนตร์ในปี พ.ศ. 2550 ที่มีชายรักชายเป็นตัวละครหลัก ตัวละครรอง และตัวละครเสริม จำนวน 22 เรื่องโดยแบ่งภาพยนตร์ออกเป็น 3 ประเภทด้วยกันคือ

1. ภาพยนตร์ที่มีชายรักชายเป็นตัวละครหลัก จำนวน 9 เรื่อง ได้แก่ รักแห่งสยาม, หอแก้วแตก, Me...Myself ขอให้รักจงเจริญ, โกยเถอะเกย์, ตัดสู้ฟู๊ด, คู่แสด, เพื่อน...กูรักมึงวะ, รักไม่จำกัดนิยาม และสวຍลากไฉ
2. ภาพยนตร์ที่มีชายรักชายเป็นตัวละครรอง จำนวน 3 เรื่อง ได้แก่ อีสัม สมหวัง, ชุมทางรถไฟ และลิขิตรักหัวใจแม่
3. ภาพยนตร์ที่มีชายรักชายเป็นตัวละครเสริม จำนวน 10 เรื่อง ได้แก่ ไปกลางสะดุ้ง ล้ำซึ่สายหน้า, ก่อนบ่าย เดอะมูฟวี่, ออ 3 ศอก 2 กำปั้น, ครอบครัวตัวดำ, คนหิวหิว, วิดีโอคลิป, บอด้การัดหน้าเหลี่ยม 2, ยังไงก็รัก, กล้า หยุด โลก และอสุจ๊าก

ข้อจำกัดในการวิจัย

เนื่องจากผู้วิจัยเป็นหญิงรักต่างเพศ (Heterosexual) ทำให้การวิเคราะห์การนำเสนอภาพของตัวละครชายรักชายอาจมีความแตกต่างไปจากมุมมองและทัศนคติของชายรักชายได้ เพราะการรับรู้ภาพระหว่างคนรักต่างเพศกับคนรักเพศเดียวกัน มีความแตกต่างกันในด้านประสบการณ์ทางตรงและทางอ้อม ซึ่งอุปสรรคอีกประการหนึ่ง คือ การที่ผู้วิจัยเป็นผู้หญิงทำให้กลุ่มชายรักชายไม่สามารถตอบคำถามหรือให้ข้อมูลได้เท่าที่ควร แต่ผู้วิจัยได้พยายามลดช่องว่างนี้โดยการค้นคว้าหาข้อมูลเพิ่มเติมให้มากยิ่งขึ้นเพื่อให้ได้ข้อมูลที่มากที่สุด

นิยามศัพท์ที่เกี่ยวข้อง

ภาพยนตร์ชายรักชาย หมายถึง ภาพยนตร์ที่มีตัวละครชายรักชายเป็นตัวละครหลัก และมีบทบาทสำคัญในการดำเนินเรื่อง เนื้อเรื่องภาพยนตร์เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับวิถีชีวิตในด้านต่าง ๆ เช่น อัตลักษณ์หรือตัวตน การดำเนินชีวิตในสังคม ความรักของชายรักชาย เป็นต้น ซึ่งภาพยนตร์มีการสะท้อนถึงกลุ่มชายรักชายในสังคมไทย

ชายรักชาย หมายถึง ผู้ชายที่มีความพึงพอใจในเพศเดียวกันหรือผู้ชายที่มีจิตใจกิริยา อารมณ์ที่ตรงกันข้ามกับเพศของตนเอง ซึ่งกลุ่มชายรักชายสามารถแบ่งออกได้ดังนี้

เกย์ หมายถึง ผู้ชายที่มีรสนิยมทางเพศชอบผู้ชายด้วยกัน ซึ่งจะแบ่งได้ 3 แบบคือ

1. เหมือนผู้ชายทั่วไป ซึ่งลักษณะภายนอก ไม่ว่าจะเป็นบุคลิกท่าทาง การแต่งกาย น้ำเสียง คำพูด จะไม่แตกต่างจากผู้ชายทั่วไป

2. ไม่เห็นได้ชัดว่าเป็นเกย์ คือ ลักษณะภายนอกเหมือนผู้ชายทั่วไป แต่จะพิถีพิถันดูแลตัวเองมากกว่าแบบแรก เช่น แต่งตัวเนียบผิปกติ เรียบร้อยผิปกติ และพูดจาจะนุ่มนวลกว่าผู้ชายทั่วไป

3. เห็นได้ชัดว่าเป็นเกย์ คือ จะมีลักษณะตุ้งติ้ง มีจริต อ่อนแอ้น พูดจิบปากจิบคอ ซึ่งลักษณะแบบนี้จะคล้ายกับกะเทยแต่จะไม่แสดงออกมาก และอาจจะมีการแต่งหน้าทาปาก แต่ไม่จัดจ้าน คนกลุ่มนี้จะไม่นิยามตนเองว่าเป็นกะเทยแต่จะให้คำนิยามว่าเป็นเกย์แบบโจ่งแจ้ง

กะเทย หมายถึง ผู้ชายที่มีรสนิยมทางเพศชอบเพศชายด้วยกัน แต่บุคลิกภาพภายนอก บ่งชี้ได้ง่ายจากจริตกิริยาที่ตุ้งติ้ง อ่อนแอ้น เดินบิดไปมา พูดจิบปากจิบคอ แต่งหน้าทาปาก แต่ไม่ได้แปลงเพศ ซึ่งมักจะถูกลังคมเรียกว่าเป็นพวกแต้ว ตู๊ด

กะเทยแปลงเพศ หมายถึง ผู้ชายที่มีรสนิยมทางเพศชอบเพศชายด้วยกัน มีความต้องการเป็นเพศหญิง และมีการแปลงเพศเป็นผู้หญิงเรียบร้อยแล้ว คนกลุ่มนี้จะมีลักษณะภายนอก ท่าทางเป็นผู้หญิง พูดจาอ่อนหวาน และน้ำเสียงเป็นผู้หญิงเต็มตัว ซึ่งเรียกว่า เหมือนผู้หญิงทั่วไป

บุคลิกภาพ หมายถึง ภาพและการสื่อสารเรื่องเพศของของตัวละครชายรักชายที่ปรากฏในภาพยนตร์ไทย อันประกอบด้วย ภาพหรือประเภทของชายรักชาย (เกย์ กะเทย กะเทยแปลงเพศ) ลักษณะภายนอก (บุคลิกภาพ การแต่งกาย น้ำเสียงและคำพูด และปฏิสัมพันธ์ที่มีต่อชายรักชาย) ลักษณะภายใน คือ นิสัยและอารมณ์ต่าง ๆ และสุดท้ายคือพฤติกรรมและรสนิยมทางเพศ

ตัวละครหลัก หมายถึง ตัวละครที่มีบทบาทและความสำคัญต่อเรื่อง และมีความสำคัญกับโครงเรื่องภาพยนตร์มากที่สุด ได้แก่ พระเอก นางเอก

ตัวละครรอง หมายถึง ตัวละครที่มีบทบาทหรือความสำคัญต่อเรื่องรองลงมาจากตัวละคร อาจมีบทบาทไปในทางใดทางหนึ่งของเรื่อง อาจมีส่วนช่วยในการดำเนินเรื่อง ซึ่งที่พบมากมักเป็นบุคคลที่ใกล้ชิดกับตัวละครหลัก เช่น เป็นเพื่อน เป็นพ่อแม่ หรือเป็นญาติของพระเอกนางเอก

ตัวละครเสริม หมายถึง ตัวละครที่มีบทบาทไม่มากนัก อาจมีบทบาทเพียงฉากหรือสองฉากเท่านั้น และอาจจะมามีบทพูดกับตัวละครหลักหรือตัวละครรอง ซึ่งตัวละครนี้จะไม่ค่อยมีความเกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่อง มีเพียงเพื่อช่วยหรือเสริมสร้างสีสันให้กับเรื่อง

ตัวละครประกอบ หมายถึง ตัวละครที่มีบทบาทเป็นตัวประกอบฉากหรือสถานที่ และไม่มีบทพูด เป็นเพียงการเสริมให้ฉากหรือสถานที่นั้นมีความสมจริงมากขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้สะท้อนให้เห็นบุคลิกภาพของตัวละครชายรักชายที่ปรากฏในสื่อภาพยนตร์
2. เพื่อให้ผู้ชมภาพยนตร์สามารถแยกแยะได้ถึงบุคลิกภาพของตัวละครที่ถูกสร้างขึ้นมาเพื่อผลของความบันเทิง
3. เพื่อเปิดแนวทางการศึกษาสื่อสารมวลชนในประเด็นทางเพศ (Gender)
4. เพื่อนำไปต่อยอดองค์ความรู้ทางด้านวารสารศาสตร์ นิเทศศาสตร์ เพศศาสตร์ สังคมวิทยา และมานุษยวิทยา